

Илия 19:14
Деяния 20:24
Йоан 2:17

Какво е това-ревност за Господа? Имаме много примери за нея в Библията. А какво относно нас? Пояжда ли ни ревността за Божия дом и Божието дело обладава ли ни, поглъща ли ни? Можем ли да кажем с Учителя: „Моята храна е да върша волята на Онзи, Който Ме е пратил, и да върша Неговата работа.“?

Какъв вид ученичество е нашето? Ще се намерим ли в следните редове? Ревност във вярата е изгарящо желание да удовлетвори́м Бог, да изпълняваме Неговата воля и да повишаваме Неговата слава в света по всеки възможен начин.

Това е желание, което никой човек не чувства по природа- Святият Дух го слага в сърцето на всеки вярващ, когато е обърнат, но което някои вярващи чувстват много по-силно от други, така че те сами заслужават да бъдат наричани „ревностни“ хора.

Ревностният човек във вярата е изцяло човек на едно нещо. Не е достатъчно да се каже, че той е скромен, добросърдечен, безкомпромисен, решителен, свободен от привързаност, пламенен в духа. Той вижда само едно нещо, той се притеснява само за едно нещо, той живее само за едно нещо, той е погълнат от едно нещо и това едно нещо е да се хареса на Бога! Дали той живее или умира, дали е в здраве или болест, дали е богат или беден, дали е харесван от хората или обиждан, дали е смятан за мъдър или глупав, дали е обвиняван или хвален- за всичко това него изобщо не го е грижа!

Той гори за едно нещо и това нещо е да угоди на Бога и да повишава Божията слава!

Ако той е погълнат в горенето, той не се интересува от него-той е доволен. Той чувства, че е както лампата- направен да гори, и ако е погълнат от горенето, то той е изпълнил работата, за която Бог го е назначил. Така нечията воля винаги намира сфера за ревността си.

Ако той не може да проповядва, работи или дава пари, то той ще вика, плаче и се моли.

Ако не може да воюва с Исус Навин в долината, той ще върши работата си на Мойсей, Аарон и Ор на хълма. Ако той е отрязан от работене, то не ще даде отдих на Господа, докато не се надигне помощ от друга страна и работата ще е свършена. Това е, което аз си представям като ревност във вярата. А вие?